

Gad, the Warrior Shevet

Source Sheet by Tamar Weissman

בראשית כ"ט:ט"ה

(לה) וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הַפֶּעַם אוֹדָה אֶת־ה' עַל־כֵּן קָרָאתִי שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתֵּעַמַּד מִלֵּדֶת:

Genesis 29:35

(35) She conceived again and bore a son, and declared, "This time I will praise ה'." Therefore she named him Judah. Then she stopped bearing.

בראשית ל"ט:י"א

(ט) וַתֵּרָא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֵּדֶת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה: (י) וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ לֵאָה לְיַעֲקֹב בֶּן: (יא) וַתֹּאמֶר לֵאָה (בגד) [בָּא גָד] וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָד:

Genesis 30:9-11

(9) When Leah saw that she had stopped bearing children, she took her maid Zilpah and gave her to Jacob as concubine. (10) And when Leah's maid Zilpah bore Jacob a son, (11) Leah said, "What luck!" So she named him Gad.

בראשית רבה ע"א:ד'

היו אמהות סבורות שזו מעמדת שלשה וזו מעמדת שלשה, וכיון שילדה לאה בן רביעי, אמרה: הפעם אודה את ה'.

Bereshit Rabbah 71:4

The matriarchs believed that this one would have three, and that one would

have three, when Leah bore a fourth son, she said: “This time I will thank the Lord.”

רש"י על בראשית ל"א

(א) בא גֹד. בָּא מִזַּל טוֹב, כְּמוֹ גֹד גְּדִי וְסִנוּק לֹא (שבת ס"ז), וְדוּמָה לוֹ הָעֶרְכִּים לְגֹד שְׁלָחַן (ישעיהו ס"ה), וּמִ"א שְׁנוּלָד מֵהוּל, כְּמוֹ גֹדוֹ אֵילָנָא (דניאל ד'), וְלֹא יָדַעְתִּי עַל מָה נִכְתְּבָה תְּבָה אַחַת; דִּ"א לְמָה נִקְרְאת תְּבָה אַחַת בְּגֹד, כְּמוֹ בְּגֹדֶת בִּי, כְּשֶׁבִאתָ אֶל שְׁפָחָתִי, כְּאִישׁ שֶׁבִגֵּד בְּאִשָּׁת נְעוּרָיו:

Rashi on Genesis 30:11

(1) בא גֹד FOR MY HAPPINESS! — Good luck has come, as (Shabbat 67b) “Be lucky, my luck (גֹד גְּדִי) and tire not”. Similar, also, is (Isaiah 45:11) “That prepare a table for fortune (גֹד)”. The Midrashic explanation is that he was born with the sign of the covenant upon him. It would then be like (Daniel 4:11) “cut down (גֹדוּ) the tree”. I do not know why it (בגד) is written as one word. Another comment on בגד is: why is it read as one word? It may be connected with the root בגד which denotes faithless as though Leah said to Jacob, “You proved faithless to me when you married my handmaid”, like a man who is faithless (בגד) to the wife of his youth).

במדבר ל"ב:ו'-י"ד

(ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גָד וְלְבְנֵי רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יְבֹאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה: (ז) וְלָמָּה (תנוואון) [תניאון] אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרֹת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם ה':... (יד) וְהִנֵּה קִמַּמְתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים לְסַפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַפֵּיהֶ' אֶל־יִשְׂרָאֵל:

Numbers 32:6-14

(6) Moses replied to the Gadites and the Reubenites, “Are your brothers to go to war while you stay here? (7) Why will you turn the minds of the Israelites

from crossing into the land that 'ה has given them?... (14) And now you, a breed of sinful fellows, have replaced your fathers, to add still further to 'ה's wrath against Israel.

תרגום יונתן על בראשית ל':י"א

וְאִמְרַת לְאָה אֶתָּא מִזְלָא טָבָא בְּרִם בְּנוֹי עֲתִידִין לְמִירוֹת אַחְסִנְתָּהוּן
בְּקִדְמִיתָא מַעְבְּרָא לְיַרְדֵּנָא וְקִרְתָּ שְׁמִיהָ גָד

Targum Jonathan on Genesis 30:11

and Leah said, Good fortune cometh; his children shall surely inherit their habitation on the east side of Jardena: and she called his name Gad.

אבן עזרא על בראשית ל':י"א

(א) בגד. שתי מלות והאל"ף חסר, וכן בכל, וכן במה (יחז' כ כט),
כאשר מפורש ביחזקאל, (ב) וטעם גד גדוד כי יש לה גדוד בנים

Ibn Ezra on Genesis 30:11

(1) FORTUNE IS COME. *Bagad* (fortune is come) is really two words with the *alef* missing. Similarly, *bavel*. Also, *bamah* as is clearly explained in Ezekiel (20:29). (2) The meaning of Gad is a troop. Leah said this because she now had a "troop" of sons.

R' Hirsch, Genesis 30:11

"גד" משורש גדד... פלוגת אנשים מזוינים, העורכים פלישה מהירה ומפתיעה. גם "גד" גורל הבא בחתף, ומשנה את הנסיבות במפתיע. ב(א) גד: אירע לי מזל בלי צפוי. היה זה בן, שלא יכלה לצפות לו. בתנאים רגילים, כל עצמה לא זכתה לו אלא בעקבות דוגמת אחותה.

בראשית מ"ט:י"ט

(יט) גַּד גְּדוּד יְגוּדְנוּ וְהוּא יִגַּד עֲקֵב: {ס}

Genesis 49:19

(19) Gad shall be raided by raiders, But he shall raid at their heels.

אבן עזרא על בראשית מ"ט:י"ט

(א)גד. התנבא שיבא עליו גדוד, והוא ינצחנו באחרונה: (ב)יגודנו. אנחנו לא נדע היום כל התלאות העוברות על אבותינו:

Ibn Ezra on Genesis 49:19

(1) GAD. Jacob prophesied that a troop (an army) would attack Gad but that he would ultimately be victorious. (2) SHALL TROOP UPON HIM. We do not know exactly to what incident Jacob was referring because we don't know all the tribulations that our ancestors endured.

רש"י על בראשית מ"ט:י"ט

גד גדוד יגודנו, גדודים יגודו הימנו שיעברו הירדן עם אחיהם למלחמה כל חלוץ עד שנכבשה הארץ: (ב)והוא יגוד עקב. כל גדודיו ישובו על עקבם לנחלתם שלקחו בעבר הירדן, ולא יפקד מהם איש:

Rashi on Genesis 49:19

גד גדוד יגודנו accordingly means, "troops will troop out of him" signifying that they (the Gadites) will cross the Jordan with their brethren, all armed, and remain with them until the land will have been conquered. (2) והוא יגוד עקב means all his troops will return in their own tracks back to their territory which they will receive on the other side of the Jordan and not one of them will be missing.

דברים ל"ג:כ"א

(כ) וּלְגַד אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב גֵּד כְּלָבִיא שָׁכַן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף־קֶדֶד:
(כא) וַיֵּרָא יִרְאֵאֵשִׁית לֹו כִּי־שָׁם חִלָּקֶת מַחֲלָקֶה סָפֹון וַיֵּתֵא רֵאשִׁי עַם
צְדָקֶת ה' עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל: {ס}

Deuteronomy 33:20-21

(20) And of Gad he said: Blessed be the One who enlarges Gad! Poised is he like a lion To tear off arm and scalp. (21) He chose for himself the best, For there is the portion of the revered chieftain, Where the heads of the people come. He executed ה'’s judgments And God’s decisions for Israel.

רש"י על דברים ל"ג:כ"א

(ד) ויתא. גֵּד: (ה) ראשי עם. הֵם הָיוּ הוֹלְכִין לִפְנֵי הַחֲלוּץ בְּכַבוֹשׁ הָאָרֶץ, לְפִי שֶׁהָיוּ גִבּוֹרִים, וְכֵן הוּא אוֹמֵר "וְאַתֶּם תַּעֲבִרוּ חֲמִשִּׁים לִפְנֵי אַחֵיכֶם וְגו'" (יהושע א'): (ו) צדקת ה' עשה. שֶׁהָאֱמִינוּ דְּבָרֵיהֶם וְשִׁמְרוּ הַבְּטָחָתָם לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן עַד שֶׁכָּבְשׁוּ וְחִלְקוּ;

Rashi on Deuteronomy 33:20-21

(4) ויתא AND HE CAME — i.e. Gad came. (5) ראשי עם AT THE HEAD OF THE PEOPLE — They (the men of Gad) marched before the armed men at the conquest of the Land, because they were mighty, and thus does it state that Joshua said to them, (Joshua 1:14) “Ye shall pass armed before your brethren, etc.”. (6) צדקת ה' עשה HE DID THE RIGHTEOUSNESS OF THE LORD — because they proved true to their word and kept their promise to cross the Jordan and to remain there until they (the Israelites) had conquered it and divided it amongst the tribes.

במדבר ל"ב:א'

(א) וּמִקֶּנֶה | רַב הָיָה לְבָנֵי רְאוּבֵן וּלְבָנֵי־גַד עֲצוּם מְאֹד וַיֵּרְאוּ אֶת־אָרֶץ

יַעֲזֹר וְאֶת־אֶרֶץ גִּלְעָד וְהַנֶּה מִקְוֹם מְקוֹם מְקַנָּה:

Numbers 32:1

(1) The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle,

הַעֲמֵק דָּבַר עַל בַּמִּדְבָּר ל"ב:א'

(א) וּלְבִנֵּי גַד עֲצוֹם מְאֹד. לְבִנֵּי רְאוּבֵן הָיָה מִקְנֵה רֹב. אֲבָל לְבִנֵּי גַד הָיָה עֲצוֹם מְאֹד. ע"כ נִכְנָסוּ בְּעוֹבֵי הַקּוֹרָה יוֹתֵר מִבִּי"ר כַּמְּבֹאֵר בַּפֶּרֶשָׁה שֶׁהָיוּ הֵמָּה רֹאשֵׁי הַמִּדְבָּרִים:

Haamek Davar on Numbers 32:1

בַּמִּדְבָּר ל"ב:ב-ד-ל"ו

(לד) וַיִּבְנֶנוּ בְּנֵי־גַד אֶת־דִּיבּוֹן וְאֶת־עֶטְרוֹת וְאֶת־עֶרְוֶר: (לה) וְאֶת־עֶטְרוֹת שׁוֹפָן וְאֶת־יַעֲזֹר וַיִּגְבְּהָה: (לו) וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־בֵּית הָרֶן עָרֵי מִבְצָר וַיְגִדְּתָן צֶאֱן:

Numbers 32:34-36

(34) The Gadites rebuilt Dibon, Ataroth, Aroer, (35) Atroth-shophan, Jazer, Jogbehah, (36) Beth-nimrah, and Beth-haran as fortified towns or as enclosures for flocks.

שְׁמוּאֵל א י"ג:ז'

(ז) וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גַּד וְגִלְעָד וְשָׂאוּל עֹדְדָנוּ בַּגִּלְגָּל וְכָל־הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו:

I Samuel 13:7

(7) Some Hebrews crossed the Jordan, [to] the territory of Gad and Gilead. Saul was still at Gilgal, and the rest of the people rallied to him in alarm.

במדבר ל"ב:ב-כ"ה

(ב) וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֶל־נְשֵׁי־אֵי הָעֵדָה לֵאמֹר: (ג) עָטְרוֹת וְדִיבֹן וַיַּעְזֵר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן
וְאֶלְעָלָה וּשְׁבָם וְנָבו וּבָעַן: (ד) הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה ה' לִפְנֵי עֵדֹת יִשְׂרָאֵל
אֶרֶץ מִקְנָה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנָה: {ס}(ה) וַיֹּאמְרוּ אִם־מִצְאָנוּ חַן
בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאַחֲזָהּ אֶל־תַּעֲבֹרְנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן:
(ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם
תָּשְׁבוּ פֹה:...

(ז) וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדֹרֹת צֶאֱן נִבְנָה לְמִקְנָנוּ פֹה וְעָרִים לְטָפְנוּ:
(יז) וְאַנְחָנוּ נַחֲלָץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֲנָם
אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טָפְנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: (יח) לֹא
נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ: (יט) כִּי לֹא נִנְחַל
אַתֶּם מֵעַבֵּר לַיַּרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתְנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבֵּר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה: {פ}(כ) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
אִם־תַּחֲלֹצוּ לִפְנֵי ה' לְמַלְחָמָה: (כא) וְעַבְרָ לָכֶם כָּל־חֲלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן
לִפְנֵי ה' עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אֲבִיבֵי מִפְּנֵיו: (כב) וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי ה'
וְאַחֲרַיִם תָּשְׁבוּ וְהִיטֵם נְקִיָּם מֵה' וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיטָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
לְאַחֲזָה לִפְנֵי ה':

Numbers 32:2-25

(2) the Gadite and Reubenite [leaders] came to Moses, Eleazar the priest, and the chieftains of the community, and said, (3) “Ataroth, Dibon, Jazer, Nimrah, Heshbon, Elealeh, Sebam, Nebo, and Beon— (4) the land that 'ה has conquered for the community of Israel—is cattle country, and your servants have cattle. (5) It would be a favor to us,” they continued, “if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan.” (6) Moses replied to the Gadites and the Reubenites, “Are your brothers to go to

war while you stay here? ...

(16) Then they stepped up to him and said, "We will build here sheepfolds for our flocks and towns for our children. (17) And we will hasten as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home, while our children stay in the fortified towns because of the inhabitants of the land. (18) We will not return to our homes until the Israelites—every one of them—are in possession of their portion. (19) But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan." (20) Moses said to them, "If you do this, if you go to battle as shock-troops, at the instance of ה', and every shock-fighter among you crosses the Jordan, at the instance of ה', until [God] has personally dispossessed the enemies, (22) and the land has been subdued, at the instance of ה', and then you return—you shall be clear before ה' and before Israel; and this land shall be your holding under ה'.

פסיקתא רבתי י"א

"למה יבקש אדוני ולמה יהיה לאשמה על ישראל" (דהי"א כ"א ג')
"ודבר המלך חזק על יואב" (שם שם ד') אמר לו דוד או אתה מלך
ואני שר צבא או אתה שר הצבא ואני מלך כיון שראה כן יצא שלא
בטובתו אף על פי כן הלך לשבט גד אמר יודע אני שהם קשים שמא
יזרקו עלי אבנים ונמצא הדבר בטל ואעפ"כ לא סייעה אותה שעה

Pesikta Rabbati 11

He was Joab, who was great in the Torah and a hero in war: "Why should my lord seek, and why should he be a cause of blame for Israel?" (I Samuel 21:3). And the king's word prevailed over Joab (I Samuel 4:1). David said to him, "Either you are king and I am commander of the army, or you are commander of the army and I am king." Since he saw it that way, it turned out not to his advantage. Nevertheless, he went to the tribe of Gad, saying, "I know that they are hard-hearted, lest they throw stones at me and the matter turns out to be futile. And yet, that hour did not help him.

בראשית רבה ע"א:ט'

(בראשית ל, יא): וַתֹּאמֶר לָאָה בָּא גָד, אֶתִּיא גָּדָא דְּבֵיתָא, אֶתָּא גָּדָא דְּעֻלְמָא, בָּא מִי שְׁעֵתִיד לְגִידַד מִשְׁתִּיתָן שָׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, וּמְנוֹ אֱלֹהֵהּ. אֱלֹהֵהּ מִשָּׁל מִי, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר מִשָּׁל בְּנֵימִין, דְּכָתִיב (דברי הימים א ח, כז מ): וַיַּעֲרֹשָׁה וְאֵלֶיהָ וּזְכָרִי בְנֵי יִרְחָם כָּל אֵלֶּה מִבְּנֵי בְנֵימִין. רַבִּי נְהוֹרַאי אָמַר מִשָּׁל גָּד הָיָה, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (מלכים א יז, א): וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהּ הִתְשַׁבִּי מִתְשַׁבִּי גִלְעָד. אָמַר רַבִּי פְּלִיפִי בַר נְהוֹרַאי מֵאֵן חֲזִית לְמִימַר כֵּן, אָמַר לִיהָ דְּכָתִיב (יהושע יג, כה): וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל יַעֲזֹר וְכָל עָרֵי הַגְּלָעָד.
פַּעַם אַחַת נִחְלְקוּ רַבּוֹתֵינוּ בְּדַבָּר, אֵלּוּ אוֹמְרִים מִשָּׁל גָּד, וְאֵלּוּ אוֹמְרִים מִשָּׁל בְּנֵימִין, בָּא וְעָמַד לְפָנֵיהֶם, אָמַר לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ מָה אַתֶּם נִחְלָקִים עָלַי אֲנִי מִבְּנֵי בְנֵיהָ שָׁל רַחֵל אֲנִי.

Bereshit Rabbah 71:9

“Leah said: Fortune has come; she called his name Gad” (Genesis 30:11).

“Leah said: Fortune [*gad*] has come” – the fortune of the house has come; the fortune of the world has come; the one who is destined to come and cut down the foundation of the idol worshippers. Who is it? It is Elijah. From whom did Elijah descend? Rabbi Eliezer said: From Benjamin, as it is written: “Yaareshya, Eliya, and Zikhri were the sons of Yeroḥam...all these are the children of Benjamin” (I Chronicles 8:27, 40). Rabbi Nehorai said: He descended from Gad. That is what is written: “Elijah the Tishbite, of the residents of Gilad” (I Kings 17:1). Rabbi Pilipi bar Nehorai said: What did you see that led you to say so? He said to him: It is as it is written: “Their border was Yazer, and all the cities of the Gilad” (Joshua 13:25).

One time, our Rabbis disputed regarding the matter: These say: 'Descended from Gad, and these say: Descended from Benjamin. He came and stood before them. He said to them: ‘Our Rabbis, why are you disputing in my regard? I am from the children of the children of Rachel.’

בראשית רבה צ"ט:י"א

דְּבַר אַחֵר, יְהִי דָן נָחֵשׁ עָלֵי דֶרֶךְ, כְּשֵׁם שֶׁהִנָּחֵשׁ נִקְמָן, כִּךְ הָיָה שְׁמִשּׁוֹן,
 שְׁנֵאמַר (שופטים טז, כח): וְאַנְקָמָה נִקֵּם אַחַת, כִּיּוֹן שָׂרָאָה אוֹתוֹ
 יַעֲקֹב אָמַר (בראשית מט, יח): לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי ה', אִין זֶה מְבִיא אֶת
 הַגָּאֵלָה אֶלָּא מִגַּד, שְׁנֵאמַר (בראשית מט, יט): גַּד גְּדוּד יְגוּדְנוּ וְהוּא
 יְגַד עֲקֵב, לְאוֹתוֹ שֶׁהוּא בָּא בְּעֵקֶב (מלאכי ג, כג): הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ
 לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, שֶׁהוּא מְשַׁבֵּט גַּד, לְכַךְ נֵאמַר: וְהוּא יְגַד עֲקֵב.

Bereshit Rabbah 99:11

Another matter: "Dan will be a serpent on the road" – just as a serpent is vindictive, so was Samson, as it is stated: "Let me take vengeance once" (Judges 16:28). When Jacob saw him, he said: "For your salvation, I await, Lord" (Genesis 49:18). This one will not bring salvation, which will come only from Gad, as it is stated: "Gad, a troop will slash his enemies, and he will slash their heel [*akev*]" (Genesis 49:19), [alluding] to the one who will come at the End [*be'akev*]: "Behold, I am sending Elijah the prophet to you" (Malachi 3:23), who was from the tribe of Gad. That is why it says: "And he will slash their heel [*akev*]."

רש"י על דברים ל"ג:כ"א

(א) ברוך מרחיב גֹּד. מְלִמֵּד שֶׁהָיָה תַּחֲנוּמוֹ שֶׁל גַּד מְרַחֵב וְהוֹלֵךְ כָּל־פִּי
 מִזֶּרֶחַ (שם): (ב) כִּלְבִּיא שָׁכֵן. לִפִּי שֶׁהָיָה סְמוּךְ לַסֶּפֶר, לְפִיכָךְ נִמְשַׁל
 בְּאַרְיוֹת, שֶׁכָּל הַסְּמוּכִים לַסֶּפֶר צְרִיכִים לְהִיּוֹת גְּבוּרִים (שם): (ג) וִטְרָף
 זֶרֶעַ אֶף קִדְקֵד. הָרוּגֵיהֶן הָיוּ נִכְרִין, חוֹתְכִים הָרֹאשׁ עִם הַזֶּרֶעַ בְּמַכָּה
 אַחַת: (א) וִירָא רֹאשִׁית לוֹ. רָאָה לְטַל לוֹ חֵלֶק בְּאַרְץ סִיחֹן וְעוֹג,
 שֶׁהִיא רֹאשִׁית כְּבוֹשׁ הָאָרֶץ: (ב) כִּי שֵׁם חִלְקָת. כִּי יָדַע אֲשֶׁר שֵׁם
 בְּנִחְלָתוֹ חִלְקָת שְׂדֵה קְבוּרַת מַחֲקָק, וְהוּא מִשֵּׁה (עי' ספרי; סוטה
 י"ג): (ג) סִפּוֹן. אוֹתָהּ חִלְקָה סְפוּנָה וְטְמוּנָה מִכָּל בְּרִיָּה, שְׁנֵאמַר
 (דברים ל"ד) "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ":
 ד"א — וִיתָא מִשֵּׁה רֹאשִׁי עִם, צִדְקָתָהּ הִיא עֲשֵׂה עַל מִשֵּׁה אָמוֹר (עי'
 ספרי):

Rashi on Deuteronomy 33:20-21

(1) ברוך מרחיב גֹד BLESSED BE HE THAT ENLARGES GAD — this teaches us that Gad's territory extended far eastward (Sifrei Devarim 355:2). (2) כְּלִבְיָא שֶׁכֵּן HE DWELLETH AS A LIONESSE — Because he was near the border it therefore compares him to lions, for all who are near the border must be strong (that they may repulse attacks from neighbours) (Sifrei Devarim 355:3). (3) וְטָרַף זֵרוּעַ TEARING THE ARM WITH THE CROWN OF THE HEAD — Those whom they slew could be easily recognised, because they used to cut off the head together with the arm at one blow. (1) וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ AND HE SAW THE FIRST PART FOR HIMSELF — i.e. he saw good to take for himself territory in the land of Sihon and Og, the subjugation of which was the beginning (רֵאשִׁית) of the conquest of the Land, (2) כִּי שָׁם חֵלֶקֶת BECAUSE THERE WAS THE PORTION — i.e., because he knew that there in his territory was the portion of the field where was the grave of the מַחֲקֵק, THE LAWGIVER, viz., Moses, (3) סָפוּן HIDDEN — i.e. that field was hidden and concealed from every creature, as it is said (Deuteronomy 34:6) “And no man knows his burial place” (Sifrei Devarim 355:6).

Another explanation: וַיֵּרָא AND HE — the Lawgiver, Moses — CAME רֵאשִׁי עִם AT THE HEAD OF THE PEOPLE, וַיַּעַשׂ HE DID THE RIGHTEOUSNESS OF THE LORD — This, too, is spoken of Moses (cf. Sifrei Devarim 355:9).

ספורנו על דברים ל"ג:כ"א

(א) וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ. וג"כ ראוי הוא לכך כי אמנם כשבחר גד את ארץ סיחון ועוג אע"פ שאינה כקדושת עבר הירדן היתה כוונתו להשיג דבר עקרי אצלו כי שם בארץ סיחון ועוג חלקת מחוקק ספון היתה אותה החלקה שהמחוקק קבור בה שהוא משה: (ב) וַיֵּרָא רֵאשִׁי עִם. ושם בארץ סיחון ועוג אתה המחוקק בראשי העם לכבוש את הארץ: (ג) צִדְקַת ה' עָשָׂה וּמִשְׁפָּטֵי עַם יִשְׂרָאֵל. ושם עשה המחוקק את צדקת ה' לישראל. שבאר שם את תורתו ושם נשפט עם ישראל והתוכח משפטי ה' ודיניו עליהם כענין שמואל באמרו התיצבו ואשפטה אתכם את כל צדקות ה':

Sforno on Deuteronomy 33:21

(1) וִירָא רֵאשִׁית לוֹ, he was also entitled to this, although when the tribe of Gad chose lands formerly belonging to Sichon or Og, a land which was not part of the “Holy Land,” there had been additional motivation to that of having good grazing land for their flocks, namely that their part of the land would contain Moses’ burial place. This is the meaning of the reference to מחוקק, “the legislator” in our verse. (2) וַיֵּתֵא רֵאשִׁי עִם, this was where the leaders of the people came together at the head of the nation in order to conquer the land. (3) מחוקק, this was where the legislator, עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטֵי עִם יִשְׂרָאֵל, performed the righteous deeds of Hashem, by explaining to them G’d’s Torah in detail. This was also where the people of Israel were judged, and where Moses argued with the people about the application of the various social laws of the Torah. The term is found in Samuel I 12,7 where the prophet Samuel tells the people to line up so that he can not only judge the people but explain the righteousness of the laws of G’d, i.e. צְדָקוֹת ה’.

סוטה י"ג ב:כ"ג

וַתֵּנֶיָּא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: אֵילָמָּל מִקְרָא כָּתוּב, אִי אֶפְשָׁר לְאומְרוֹ. הֵיכָן מֵשָׁה מֵת — בְּחֶלְקוֹ שֶׁל רְאוּבֵן, דְּכָתִיב: “וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֶרְבַת מוֹאָב אֶל הַר נֶבֹז”, וְנָבֹז בְּחֶלְקוֹ שֶׁל רְאוּבֵן קִימָא, דְּכָתִיב: “וַיִּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ וְגוֹי וְאֵת נְבוֹ וְגוֹי”. “נְבוֹ” — שְׁשָׁם מֵתוֹ שְׁלֹשָׁה נְבִיאִים: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּמִרְיָם. וְהֵיכָן מֹשֶׁה קָבוּר — בְּחֶלְקוֹ שֶׁל גָּד, דְּכָתִיב: “וַיִּירָא רֵאשִׁית לוֹ וְגוֹי”. וּמִחֶלְקוֹ שֶׁל רְאוּבֵן עַד חֶלְקוֹ שֶׁל גָּד כַּמָּה הָיוּ — אַרְבָּעָה מִילִין. אוֹתָן אַרְבָּעָה מִילִין מִי הוֹלִיכֻ? מִלְּמַד שֶׁהָיָה מֹשֶׁה מוֹטֵל בְּכַנְפֵי שְׂכִינָה

Sotah 13b:20-23

And it is taught in a *baraita* that **Rabbi Yehuda said: If not for an explicitly written verse, one could not say** what is written with regard to the death and burial of Moses. **Where did Moses die? In the portion of Reuben, as it is written: “And Moses went up from the plains of Moab to Mount Nebo”**

(Deuteronomy 34:1), **and** it is known from elsewhere that **Nebo is situated in the portion of Reuben, as it is written: “And the children of Reuben built Heshbon, and Elealeh, and Kiriathaim, and Nebo”** (Numbers 32:37–38). The name is also expounded: It is called **“Nebo [Nevo],” for three prophets [nevi'im] died there: Moses, and Aaron, and Miriam.** Rabbi Yehuda continues: **And where is Moses buried? In the portion of Gad, as it is written** in the blessing of Moses to the tribe of Gad: **“And he chose a first part for himself, for there a portion of a ruler was reserved”** (Deuteronomy 33:21), indicating that Moses, the ruler, is buried in the portion of Gad. **And how much is the distance from the portion of Reuben to the portion of Gad? Four mil.** Rabbi Yehuda asks: For **those four mil** from Mount Nebo in the portion of Reuben to the burial place of Moses in the portion of Gad, **who transported him?** He answers: The contradiction between the two verses **teaches that Moses was lying in the wings of the Divine Presence,** as Moses was carried out by God Himself,

Sfat Emet, Parashat Matot, 1880

Regarding the children of Gad and Reuven, I wrote in another place in the name of Rav Mifrashischa z"l, regarding "Mikneh Rav" (does not mean "many cattle", but instead "acquiring a teacher") that they had the property of adhesion to Moshe Rabbeinu-Peace be upon him.